

laas, er jo, at Mulkteringen afgøres efter et frit Skøn over de foreliggende Forhold, og at dette Skøn fremtidig skal udøves af Skolekommissionen i Stedet for som tidligere af Sogneraadet. Det sidste er i øvrigt et Moment, der ikke var fremme i det Forslag, som i 1879 forelaa her i Tinget, og jeg tror, at Forslaget, som det foreligger, ogsaa paa forskellige andre Punkter frembyder væsentlige Fordele fremfor det den Gang foreslaaede System. Navnlig skal jeg henvisse til Bestemmelsen i § 4 sidste Stykke, hvor der stelles mellem „saa og enkeltvis forekommende“ Forsømmelser, der straffes med Paamindelse eller Advarsel, naar Skolekommissionen finder en saadan nødvendig og „hyppigere eller fortsatte Forsømmelser“, der straffes med Bøder. Jeg tror, at der her er gjort en Adskillelse, som virkelig kan føres praktisk ud i Livet. Der er dernæst i § 6 indført en Bestemmelse om Indberetning fra Skoledirektionen til Ministeriet, for saa vidt den skulde stønne, at Skolekommissionen ikke udfører sit Hverv i Overensstemmelse med Loven, og jeg tror, at det er et nødvendigt Supplement til Mulkteringsbestemmelsen, naar ikke Skolekommissionen skal stilles alt for frit og ukontrolleret i denne Henseende.

Jeg kommer saa til Lovforslagets 2det Afsnit, som indeholder Bestemmelser af stor Vigtighed. Det angaar for det første Undervisningens Ordning, og her rejser sig straks Spørgsmaalet om Begrænsningen af Børneantallet i den enkelte Klasse. Det har været et af de vigtigste Formaal for Regeringen ved Forelæggelsen af dette Lovforslag at komme bort fra den bestaaende Regel i Lov af 8de Marts 1856 § 1, hvor efter det er tilladt i en Skole med een Lærer at gaa til et Børneantal af 100. Det kan sikkert ikke bestrides, at et saadant Børneantal efter Nutidens Fordringer til Undervisningen ubetinget er for stort. Og det vil være i Grindring, at allerede de tidligere Skolelovsforslag, som have været fremme, have søgt at begrænse dette Børneantal snart til et noget lavere, snart til et noget højere Tal, end her i Lovforslaget er nævnt. I Regeringsforslaget var man gaaet den Vej at foreslaa Børneantallet i den enkelte Klasse fastsat til 35, saavel i Købstæderne som paa Landet. Det vilde, som oplyst i de Anmærkninger, der ledsagede Lovforslaget, have medført Oprettelse af ny Klasser eller ny Skoler rundt om i Landet i et Antal af ca. 620, medens det vilde have været nødvendigt at gaa til ca. 1250 Skoler, hvis man med det tidligere Lovforslag paa dette Punkt vilde være gaaet til en

Begrænsning af Børnetallet til 60 i en 2. Klasse Skole. Ved Behandlingen i Folketinget har man troet at burde sætte Børnetallet noget højere for Landets Bedkommende, ikke fordi man fandt, at Tallet 35 ikke var højt nok, men fordi man var bange for de finansielle Følger, som dette Grænsetal vilde medføre. Man har derfor i Folketinget i Lovforslagets § 9 foreslaaet Gennemsnitsantallet fastsat til 35 i Købstæderne og 37 paa Landet. Det vil, saa vidt det stønnes, medføre, at Antallet af ny Skoler og Lærere kræfter vil kunne begrænses i alt Fald inden for et Antal af 400, medens Antallet, som jeg før nævnte, vilde blive ca. 620 efter Regeringsforslaget. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Lovforslagets § 8, som den nu lyder, for det første Punktums Bedkommende tun er en Gengivelse af den Bestemmelse, der fandtes i Regeringsforslagets § 3, og at den 2den Sætning i denne Paragraf er en Bestemmelse, som er indsat af Folketinget, og som gaar ud paa, at saa længe en Skole paa Landet med een Lærer ikke i to paa hinanden følgende Aar har været søgt af over 35 Børn, kan Undervisningen foregaa i een Klasse. Jeg tror ikke, at der set fra et pædagogisk Synspunkt vil være noget væsentligt at indvende herimod. Under alle Omstændigheder vil Tillabelsen altid være afhængig af Skoledirektionens Samtykke, og jeg tror derfor, at der er taget det Forbehold, der vil være fornødent i den Henseende. — § 10 omhandler Spørgsmaalet angaaende Maaden, hvorpaa Begrænsningen af Børneantallet kan opnaas. I Realiteten stiller denne Paragraf sig ikke væsentlig fra Bestemmelsen i Regeringsforslagets §§ 2 og 8, og jeg kan for mit Vedkommende tiltræde dens Bestemmelse. Dette gælder ligeledes § 11 angaaende Indretningen af For skoler i Kommunens Skolebygninger eller i lejede eller overladte Lokaler. — Hvad derimod § 12, der vedrører Undervisningens Omfang, angaar, maa jeg meget beklage, at jeg ikke vil kunne anbefale det høje Ting at slutte sig til de her foreliggende Bestemmelser, som væsentlig have afstilt sig fra Bestemmelserne i Regeringsforslagets § 4. Der var i dette gjort en Adskillelse mellem Undervisningens Ordning i Købstæderne og paa Landet, idet man gik ud fra, at efter de faktiske Forhold gives der i Købstæderne en fyldigere Undervisning, som man ikke kan forlange indført i Landskoleerne. Folketinget har i § 12 ganske udslettet denne Adskillelse, og det anser jeg for ubetinget forkert. Jeg mener dernæst, at denne Maade at angive den Metode paa, der skal følges ved Undervisningen i de forskellige Klasser, er ganske urigtig. Det er noget,